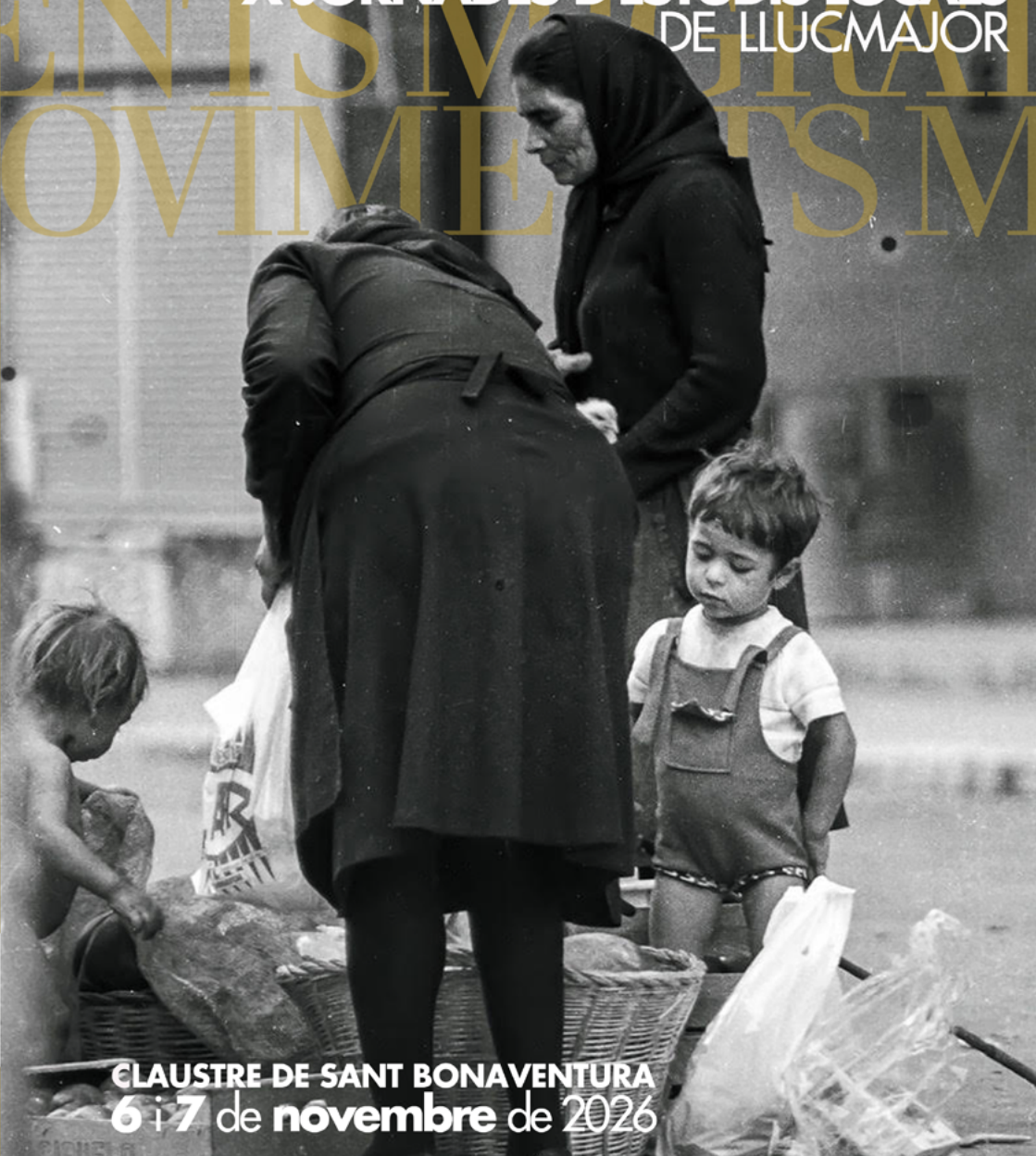

MOVIMENTS MIGRATORIS

PROGRAMACIÓ

X JORNADES D'ESTUDIS LOCALS
DE LLUCMAJOR

CLAUSTRE DE SANT BONAVENTURA
6 i 7 de novembre de 2026

PROGRAMACIÓ

Divendres 6 de novembre

17.00 h Inauguració de les **X Jornades d'Estudis Locals de Lluçmajor**, a càrrec de la batlessa de Lluçmajor

17.15 h Acte d'homenatge i reconeixement als 10 anys de Jornades

17.30 h Ponència inaugural: «**Lluçmajor, un territori de gran diversitat en els seus processos immigratoris (1950-2026)**», a càrrec de **Pere Salvà Tomàs**, catedràtic de Geografia Humana i professor emèrit de la UIB. Presentació a càrrec d'Antoni Artigues

18.20 h Torn de preguntes i pausa

COMUNICACIONS BLOC I

18.50 h Montserrat Alcaraz Vich / **Joaquim Miquel Janer, un emigrant llucmajorer a Cuba dels anys vint del segle passat**

19.10 h Francina Capellà Roig / **Casimiro Cervera Puche, de Madrid i a Lluçmajor**

19.30 h Torn de preguntes i tancament de la primera sessió

Dissabte 7 de novembre

COMUNICACIONS BLOC II

10.00 h Rafael Coll Pujol / **Immigració i població. Lluçmajor 1980-2020**

10.20 h Joan Francesc Canyelles Garau / **De Lluçmajor a les muntanyes negres Apalatxes. L'odissea americana dels germans Nadal i Joan Garau Salvà**

10.40 h Antoni Vidal Nicolau / **Bartomeu Font Obrador, una *Historia de Lluçmajor*, un historiador per a Lluçmajor**

11.00 h Pau Tomàs Ramis / **Els teatres de la vila a principis del segle XX. Espais de transmissió d'idees de l'esquerra llucmajorera**

11.20 h Torn de preguntes i pausa

COMUNICACIONS BLOC III

11.40 h Dídac Martorell Paquier / **L'establiment del pinar de Son Sunyer (1905-1935). Els orígens dels barris i pobles de s'Arenal al terme de Palma**

12.00 h Cels Calviño Andreu / **Llucmajor a les guerres d'Ultramar**

12.20 h Carme Arbós Galdón / **El transport de viatgers a Llucmajor: concessió exclusiva per al transport de viatgers, mercaderies i correspondència de Can Bolero. Any 1928**

12.40 h Miquel Pou Amengual / **Les làpides òrfenes de la parroquia**

13.00 h Torn de preguntes i tancament de la segona sessió

COMUNICACIONS BLOC IV

16.30 h David Servera Costello / **Guetos poblacionals a s'Arenal. De turistes a residents**

16.50 h Biel Thomàs Rosselló / **Ignasi Barceló Vidal, el fotògraf oblidat**

17.10 h Antònia Bonnín Fiol / **Jeroni Boscana i l'alteritat: una relectura de la filosofia de Ramon Llull**

17.30 h Torn de preguntes i pausa

COMUNICACIONS BLOC V

17.50 h Maties Garcias Salvà / **Jaume Simó Barceló, de nin socialista a «caído» de l'exèrcit de Franco**

18.10 h Àngel Cebollada Frontera / **La pèrdua d'activitat comercial. Anàlisi dels locals tancats (2009-2026)**

18.30 h Jaume Deyà Miró i José María Moreno Narganes / **Una primera aproximació de l'ocupació andalusina del jaciment de Capocorb Vell (Llucmajor)**

18.50 h Plàcid Pérez i Pastor / **De l'alqueria al microterritori: terra, crèdit i jurisdicció de Sant Feliu de Guíxols a Llucmajor (1232-1800)**

19.10 h Torn de preguntes i cloenda de les Jornades, a càrrec de la regidora de Cultura

RESUMS

COMUNICACIONS BLOC I

Joaquim Miquel Janer, un emigrant
llucmajorer a la Cuba dels anys vint
del segle passat

Montserrat Alcaraz Vich

En aquesta comunicació ens situam en el context de la primera meitat del segle XX a Lluçmajor, quan molts mallorquins emigraren cap a països de Sud-amèrica. En el nostre cas, feim esment del ferrer llucmajorer Joaquim Miquel Janer, que emigrà a Cuba el 1926. La seva peripècia vital no és més que la d'un home senzill que va veure, en l'eixida cap a Amèrica, una esperança de millora de les seves possibilitats. Tornà al cap d'un any i continuà dedicant-se al seu ofici al taller-habitatge del carrer de Ciutat, on morí havent tengut sis fills.

Casimiro Cervera Puche, de Madrid
i a Lluçmajor

Francina Capellà Roig

Treballant sobre el pintor llucmajorer, Mateu Taberner Oliver, Carrasquet, vaig trobar un nom que em va cridar l'atenció: «Casimiro». En una primera cerca vaig veure que vivia a Madrid, que treballava a l'administració i que li agradava escriure. A més, la premsa, ja el 1924, en destacava l'origen mallorquí. Però, trobar que el 1972, quan morí, el diari Balears publicà la seva esquela convidant a una missa al Convent de Sant Bonaventura de Lluçmajor — esquela que, d'altra banda, crida l'atenció de qualsevol lector— em va fer sospitar que l'ascendència de Cervera devia ser llucmajorera. A partir d'aquí em vaig engrescar en aquest estudi.

Una investigació que ens du a conèixer una persona ben especial; «tot un personatge» que sempre, vivint a Madrid, es va mantenir enamorat de sa Roqueta i era bon coneixedor de tot el que passava al nostre poble, al qual es va mantenir lligat tota la vida.

Immigració i població. Lluçmajor 1980-2020

Rafael Coll

El fenomen migratori a les nostres illes és prou conegut des de fa temps. Però a Lluçmajor té unes connotacions molt particulars en la localització o concentració d'aquest fenomen en els diferents nuclis de població que existeixen en el nostre municipi.

El creixement de la població d'un municipi per immigració pot tenir efectes molt diferents. El primer és la integració amb la població local, un fet en què té importància la localització o concentració en determinats nuclis de població, de tal manera que nuclis secundaris canvien de categoria fins a tal punt que poden arribar a ultrapassar el nucli històric que dona nom al municipi.

La manca d'arrelament d'aquesta població al municipi pot tenir unes conseqüències socials i econòmiques sobre el conjunt del territori, les quals afecten el seu govern i la demanda de serveis.

En aquesta comunicació farem una breu anàlisi d'aquesta problemàtica, orientada principalment a una futura revisió de la planificació urbanística del municipi de Lluçmajor.

De Lluçmajor a les muntanyes negres Apalatxes. L'odissea americana dels germans Nadal i Joan Garau Salvà

Joan Francesc Canyelles Garau

Aquesta recerca té com a objectiu reconstruir les trajectòries migratòries dels germans Antoni, Nadal i Joan Garau Salvà, originaris de Lluçmajor, i analitzar les causes, rutes i xarxes familiars que condicionaren els seus desplaçaments a Amèrica entre 1894 i 1925.

Antoni, nascut el 1880, emigrà a Puerto Rico el 1894; mentre que Nadal i Joan, nascuts el 1882 i el 1887 respectivament, seguiren posteriorment rutes vinculades a Mèxic i als Estats Units.

La investigació pretén recuperar les experiències personals d'aquests emigrants i situar-les dins el fenomen migratori mallorquí de les primeres dècades del segle XX. La metodologia es basa en la reconstrucció biogràfica i genealògica dels tres germans, contrastant i relacionant documentació procedent de diferents països.

Entre les principals fonts utilitzades hi ha el registre municipal de Lluçmajor, documents d'immigració i naturalització, censos dels Estats Units, registres de passatgers i vaixells, premsa històrica, documentació administrativa, i fonts genealògiques.

L'anàlisi d'aquestes fonts ha permès identificar trajectòries, dates, rutes marítimes i llocs d'assentament, com també establir les connexions entre Mallorca, Puerto Rico, Veracruz i els Estats Units.

Un aspecte especialment rellevant de la recerca és el retorn dels germans Nadal i Joan a Lluçmajor, i la seva posterior participació en la vida econòmica i

social del municipi. En aquest context destaquen, entre altres, la construcció del Nuevo Cinema i la vinculació amb el Banc de Crèdit Agrícola de Lluçmajor, iniciatives que constitueixen un exemple de la influència que les experiències i els recursos econòmics adquirits durant l'emigració varen tenir en la societat llucmajorera.

Bartomeu Font Obrador, una *Historia de Lluçmajor*, un historiador per a Lluçmajor
Antoni Vidal Nicolau

En aquesta comunicació es farà una anàlisi de l'obra *Historia de Lluçmajor*, de Bartomeu Font Obrador. S'analitzarà la metodologia, les fonts i la perspectiva històrica utilitzades per l'autor per dur a terme la seva publicació enfocada a la història local.

La *Historia de Lluçmajor* es caracteritza per ser una de les publicacions d'història local més extenses i documentades de les Balears, i s'estudiarà el contingut dels seus nou toms.

A la vegada, es farà una aproximació al context social i polític del final del franquisme i els primers anys de recuperació de la democràcia que permeteren una publicació com la *Historia de Lluçmajor*.

Finalment, es tractarà la seva influència en les investigacions històriques posteriors.

Els teatres de la vila a principis del segle XX.
Espais de transmissió d'idees de l'esquerra
Lluçmajorera

Pau Tomàs Ramis

A l'inici del segle XX els teatres i, de manera creixent, els cinemes, deixaren de ser exclusivament espais destinats a l'oci i a l'espectacle per convertir-se, també, en escenaris fonamentals de la vida política i social. Lluçmajor, amb espais com el Teatre Recreatiu, Can Mataró o el París Alegre, no fou una excepció.

La seva utilització per a la celebració de mítings, assemblees i conferències responia tant a raons pràctiques com simbòliques, en un context en què la política, amb l'auge de l'obrerisme, començava a mobilitzar sectors cada vegada més amplis de la població.

Abans de la consolidació de la ràdio, en una societat on una part important de la població era analfabeta, el contacte directe entre els dirigents polítics i la ciutadania constituïa el principal mecanisme de difusió de programes i idees. En aquest escenari, els teatres i cinemes oferien les condicions idònies per a la comunicació política: infraestructura, ubicació, capacitat, qualitat acústica, il·luminació, accessos i facilitat per controlar l'aforament i el desenvolupament de l'acte.

No menys important fou el significat cultural i simbòlic que aquests edificis adquiriren. Des de finals del segle XIX, el teatre havia estat considerat un espai associat a la cultura, al debat polític i a la formació cívica. El cinema heretà parcialment aquesta consideració a mesura que es consolidava com el gran espectacle de masses de la societat contemporània. Celebrar un míting en aquests espais no només permetia

reunir un gran nombre d'assistents, sinó que també conferia a l'acte una certa solemnitat institucional. L'escenari, el teló, la il·luminació i la mateixa disposició del públic reforçaven l'autoritat de l'orador i contribuïen a convertir la intervenció en un autèntic espectacle de masses.

D'aquesta manera, els teatres-cinemes de Lluçmajor foren utilitzats de forma habitual per organitzacions obreres, sindicals i partits, normalment d'esquerreres, per celebrar-hi conferències, mítings i reunions. Les organitzacions de dretes solien emprar altres llocs per fer-ho, com per exemple la trona de les esglésies, les aules d'escoles religioses o espais vinculats directament amb organitzacions catòliques, com el velòdrom del Cercle d'Obrers Catòlics.

COMUNICACIONS BLOC III

L'establiment del pinar de Son Sunyer (1905-1935). Els orígens dels barris i pobles de s'Arenal al terme de Palma
Dídac Martorell Paquier

El 1905 es començà a establir Son Sunyer, una gran possessió del terme de Palma que confrontava amb Son Dalabau, al terme de Lluçmajor. Una de les parts de Son Sunyer era el seu gran pinar, d'almenys sis-centes quarterades. A causa de la fallida econòmica del llucmajorer Joan Catany Salvà Jaquetó o de sa Calatrava el Foment Agrícola, Industrial i Comercial de Lluçmajor el vengué a diversos compradors que l'anaren establint d'ençà del 1913. De tot plegat nasqué, durant les primeres dècades d'aquest segle, l'expansió del nucli de s'Arenal al terme municipal de Palma (1905), el naixement de ses Cadenes (1927) i la urbanització de ses Meravelles (1933).

Els barris i pobles de s'Arenal avui són el que són en gran part per la història de l'establiment del pinar de Son Sunyer. En aquesta comunicació es treballarà amb detall com fou aquest procés i els seus aspectes més interessants durant les tres primeres dècades del segle XX, a través de documents poc coneguts, alguns dels quals inèdits. També es veuran els aspectes més humans de l'indret: com l'habitaven antany, una llegenda vinculada a un camí, el somni d'una Olímpia moderna...

Llucmajorers a les guerres d'Ultramar

Cels Calviño Andreu

La present comunicació completa la presentada a les IX Jornades d'Estudis Locals de Llucmajor, que tractava sobre els soldats d'aquest terme municipal que participaren en la guerra de les Antilles. El present treball es basa sobretot en els qui participaren en la guerra de Filipines, així com d'alguns soldats llucmajorers dels quals no he pogut destriar el lloc on serviren durant aquesta contesa. Els participants no foren tan nombrosos com els qui ho feren a Cuba i Puerto Rico, encara que les vicissituds viscudes foren semblants.

El transport de viatgers a Llucmajor: concessió exclusiva per al transport de viatgers, mercaderies i correspondència de Can Bolero. Any 1928

Carme Arbós Galdón

Recuperar la còpia de les instàncies presentades per obtenir la concessió de l'exclusiva del transport de viatgers i del correu per carretera amb vehicles de tracció mecànica, és tal vegada recuperar part de la història de Llucmajor. Permet veure com, en els primers trenta anys del segle XX, es va passar de viatjar en diligència, en carro o en carretons el 1900, a l'arribada del ferrocarril el 1916 i del vehicle de tracció mecànica —l'autobús— a partir del 1925. Aquest darrer acabà guanyant la partida i arraconant, primer, la diligència i, finalment, el ferrocarril.

És també la història d'uns personatges emprenedors, tal com actualment entenem el terme, fundadors de la futura Empresa Clar, coneguda popularment com l'exclusiva de can Boleno.

Les làpides òrfenes de la parroquial

Miquel Pou Amengual

A partir de 1787 varen començar a aparèixer lleis i normatives per deixar de sebolir els finats dins les viles. Unes dècades més tard es creà el cementeri municipal actual. Molt pocs rastres materials han quedat del patrimoni que es creà amb anterioritat al segle XIX per donar cabuda a aquests processos d'enterrament. La necessitat sanitària primera s'entremesclà, entre volgudament i inconscientment, amb unes altres pretesament actualitzadores, com ara l'urbanisme, la modernitat... D'aquesta manera, els mateixos llocs implicats han quedat ocults i, pràcticament, oblidats dins la memòria col·lectiva, precisament per l'absència de qualsevol deixa material que en recordi l'antic ús. Això és: el lloc sagrat, els interiors dels dos temples (parròquia i convent), l'escola parroquial i alguna zona conventual annexa.

Les úniques peces que han sobreviscut d'aquesta època pretèrita es troben a la sagristia parroquial, inserides dins el trespol. Aquest estudi vol treure de l'anonimat els personatges que les encomanaren. De les vint peces conservades es desenvoluparan les que han perdurat de manera més íntegra. Aquestes són: les d'un ciutadà militar, dos mossens, quatre beneficiats, dos doctors eclesiàstics, dos doctors en medicina amb una senyora (muller d'un d'ells), un vicari i un prohóm.

Guetos poblacionals a s'Arenal.

De turistes a residents

David Servera Costello

En la investigació em centraré en tres zones de la Platja de Palma: dues que actualment són zones turístiques de majoria alemanya i una altra de majoria holandesa.

També parlaré de la zona de s'Arenal de Lluçmajor, que als anys vuitanta va ser una zona de majoria turística britànica fins a l'any 1991, en què van deixar de venir turistes britànics, cosa que va provocar una gran crisi econòmica, que es va intentar suplir amb turistes d'Europa de l'Est i d'altres de nacionals, però sense un gran pes per carrers.

També esmentaré la influència, en grau més baix, d'altres nacionalitats com l'escandinava i la francesa, com també la presència sense influència, però sí anecdòtica, de nadius algerians, israelians i groenlandesos.

Si bé la recerca és més en l'àmbit turístic, també esmentaré la influència en matèria d'immigració, ja que aquest turisme es va reconvertir, sovint, en habitants, uns per motius de negocis; altres a conseqüència de matrimonis mixtos, i altres per les comoditats que ofereix el territori.

Ignasi Barceló Vidal, el fotògraf oblidat

Biel Thomàs Rosselló

Aquesta comunicació té com a objectiu donar a conèixer l'obra com a fotògraf, editor i publicista d'Ignasi Barceló Vidal (Lluçmajor 1907–Madrid 1984) i deixar constància de la importància de la seva contribució com a divulgador de les tècniques fotogràfiques des de la revista *Arte Fotográfico*.

Jeroni Boscana i l'alteritat: una relectura de la filosofia de Ramon Llull

Antònia Bonnín Fiol

Aquesta comunicació parteix de la trajectòria de Jeroni Boscana per abordar la qüestió de l'alteritat des de la filosofia de Ramon Llull. Prenent com a punt de partida el convent de Sant Bonaventura de Lluçmajor i el seu patrimoni iconogràfic i documental, l'objectiu és analitzar la mobilitat missionera i intel·lectual com a espai de trobada amb l'altre, tot atenent també les diferents formes de voluntarietat i coerció que poden intervenir en els desplaçaments. La metodologia combina l'anàlisi històrica i filosòfica amb l'estudi de fonts primàries i secundàries, articulant el cas de Boscana amb el pensament lul·lià sobre el diàleg, la missió i el contacte amb l'alteritat religiosa. En aquest marc, es parteix del *Llibre del gentil* e dels tres savis i d'altres obres lul·lianes, així com de la *Vida coetània* i del *Darrer llibre sobre la conquesta de Terra Santa*.

El cas de Boscana permet concretar aquest marc en una trajectòria de formació franciscana, partida i activitat missionera a Califòrnia, especialment a la missió de Sant Joan Capistrano, on la seva producció escrita constitueix també una font per a l'estudi de l'alteritat cultural. L'estudi es completa amb la contextualització històrica del franciscanisme mallorquí i del convent de Sant Bonaventura, així com amb les fonts relatives a la tradició franciscana i a la figura de Sant Joan de Capistrano. D'aquesta manera, el convent s'interpreta com un espai de formació i transmissió des del qual es projecten trajectòries de mobilitat i de contacte amb altres realitats culturals i religioses.

Jaume Simó Barceló, de nin de família socialista a «caído» de l'exèrcit de Franco
Maties Garcias Salvà

L'objectiu de la comunicació és oferir un relat documentat de la trajectòria de Jaume Simó que, essent d'una família obrera i tenint simpaties pel moviment socialista, es va veure mobilitzat a l'exèrcit de Franco. L'any 1938 va ser ferit de bala al front de guerra de Benicàssim i va morir a l'hospital militar de Castelló. El treball parteix de relats i documents conservats en l'àmbit familiar del finat (la meua pròpia família materna), així com de documentació sorgida arran de diverses col·laboracions d'investigadors. La recerca és un treball en curs, encara no conclòs. També pot servir com a aportació documental per a altres investigadors.

La pèrdua d'activitat comercial.
Anàlisi dels locals tancats (2009-2026)
Àngel Cebollada Frontera

En aquesta comunicació es presenta una anàlisi dels locals tancats en planta baixa al Quadrat i al Passeig de Lluçmajor. Per fer-ho, en primer lloc s'ha actualitzat el cens d'activitat comercial de Lluçmajor (vila) on s'obté, entre altres informacions, el nombre de locals tancats en planta baixa existents. A partir d'aquí, es fa una cerca amb Google Street View per conèixer quina era la seva activitat pretèrita: obert / tancat i, en el primer cas, de quin sector (comerç, restauració o serveis) es tractava. Ens remuntarem a l'any 2009, ja que és el primer moment del qual disposem informació per a Lluçmajor. Això ens permet, resseguint les imatges dels diferents anys, fixar els períodes de canvi d'activitat dels locals estudiats. La representació cartogràfica permet estudiar l'evolució de l'activitat dels actuals locals tancats i comprovar la hipòtesi del procés d'enconguiment i concentració de l'activitat comercial en planta baixa, tal com succeeix a altres ciutats.

Una primera aproximació de l'ocupació andalusina del jaciment de Capocorb Vell (Llucmajor)

Jaume Deyà Miró i José María Moreno Narganes

El jaciment talaiòtic de Capocorb Vell no necessita presentació, ja que és un dels jaciments arqueològics més coneguts i emblemàtics de l'illa de Mallorca. Al llarg del segle XX, hi van intervenir nombrosos arqueòlegs, com ara Josep Colominas, Lluís Pericot, Bartomeu Ensenyat i Guillem Rosselló, entre d'altres. Tanmateix, aquests estudis es van centrar exclusivament en les fases prehistòrica i clàssica, de manera que la fase medieval andalusina va passar completament desapercebuda. Una revisió recent del jaciment, tant a partir del material ceràmic com de les restes arquitectòniques, ha evidenciat la presència d'estructures andalusines que, fins a aquell moment, s'havien obviat. Aquest breu article té com a objectiu presentar la reinterpretació planimètrica i cronològica d'aquest jaciment.

De l'alqueria al microterritori: terra, crèdit i jurisdicció de Sant Feliu de Guíxols a Llucmajor (1232-1800)

Plàcid Pérez i Pastor

Aquest article reconstrueix l'evolució d'una alqueria adjudicada a l'abat de Sant Feliu de Guíxols després de la conquesta de Mallorca, situada inicialment al districte andalusí de Montuïri i posteriorment integrada a la parròquia de Llucmajor. A partir de la documentació conservada a l'escribania de la porció de Sant Feliu, s'hi ressegueixen les successives transmissions de la propietat i la progressiva transformació de l'alqueria en un conjunt divers de possessions, rafals i peces de terra.

L'anàlisi ofereix la possibilitat d'observar la importància dels establiments, censos i censals, les estratègies d'endeutament, transmissió i recomposició patrimonial, així com l'actuació de l'aparell administratiu i jurisdiccional de l'abat. Les capbreuacions, les cadenes de titularitat i la toponímia proporcionen, alhora, indicis per reconstruir la configuració espacial i els límits d'aquest microterritori al llarg dels segles. El seguiment de les successives transmissions permet aproximar-se també a les formes de gestió de la propietat i a la seva articulació amb els mecanismes jurídics i econòmics vigents a Mallorca.

10 ANYS DE JORNADES

MEMBRES DE LES DIFERENTS

COMISSIONS

2017

1. Cels Calviño Andreu
2. Maria Ginard Puigserver
3. Jaume Oliver Jaume
4. Baltasar Pons Thomàs
5. Climent Ramis Noguera
6. Miquel Sbert Garau
7. Sebastià Serra Busquets
8. Miquel Amorós Puig
9. Miquel Cardell Santandreu
10. Joan Clar Monserrat
11. Pau Tomàs Ramis

2018

12. Catalina Salvà Matas
13. Miquela Sacarés Taberner
14. Catalina Martorell Fullana
15. Antoni Vidal Nicolau
16. Antoni Llompart Suau
17. Maria del Mar Vanrell
18. Margalida Rubí Ferrer
19. Antònia Paniza Fullana
20. Bernat Amengual
21. Victòria Burguera Puigserver
22. Sebastià Serra Busquets
23. Lluís Segura Seguí

2019

24. Lluïsa Julià i Capdevila
25. Damià Pons Pons
26. Margalida Tomàs Vidal
27. Francina Capellà Roig
28. Maria Magdalena Gelabert Miró
29. Joana Lluïsa Mascaró Melià
30. Victòria Burguera Puigserver
31. Maribel Ripoll Perelló
32. Pere Rosselló Bover
33. Maria Antònia Perelló Femenia
34. Sebastià Serra Busquets
35. Lluís Segura Seguí

2020

36. Sebastià Alzamora Martín
37. Pedro Antich Pons
38. Joan Antoni Ballester
39. Xesca Clar
40. Betma Janer Font
41. Maria Antònia Mir Moragues
42. Antònia Paniza Fullana
43. Xisca Puigserver
44. Joan Monserrat Sastre

2021

- 45. Antoni Garau Vadell
- 46. Betma Janer Font
- 47. Jaume Bernat Adrover Artigues
- 48. Joan Antoni Ballester Coll
- 49. Antònia Paniza Fullana
- 50. Maria Antònia Mir Moragues
- 51. Sebastià Alzamora Martín
- 52. Xesca Clar
- 53. Xisca Puigserver
- 54. Joan Monserrat Sastre

2022

- 55. Joan Ballester Coll
- 56. Antoni Garau Vadell
- 57. Antònia Paniza Fullana
- 58. Aina Ferrero Horrach
- 59. Maties Garcias
- 60. Lluç Tomàs Munar
- 61. Maria Magdalena Nieto Cerdà
- 62. Caterina Janer Gomila

2023

- 63. Joan Antoni Ballester Coll
- 64. Antoni Garau Vadell
- 65. Antònia Paniza Fullana
- 66. Maria Sebastián Sebastián
- 67. Maties Garcias
- 68. Lluç Tomàs Munar
- 69. Maria Magdalena Nieto Cerdà
- 70. Caterina Janer Gomila
- 71. Catalina Salvà Matas

2024

- 72. Jaime Rosselló
- 73. Joan Antoni Ballester Coll
- 74. Antoni Garau Vadell
- 75. Antònia Paniza Fullana
- 76. Maties Garcias
- 77. Lluç Tomàs Munar
- 78. Maria Magdalena Nieto Cerdà
- 79. Caterina Janer Gomila
- 80. Catalina Salvà Matas
- 81. Cels Calviño Andreu
- 82. Joan Monserrat Sastre

2025

- 83. Antoni Garau Vadell
- 84. Antònia Paniza Fullana
- 85. Maties Garcias
- 86. Lluç Tomàs Munar
- 87. Maria Magdalena Nieto Cerdà
- 88. Catalina Salvà Matas
- 89. Joan Monserrat Sastre
- 90. Sonsoles Hernández Barbosa
- 91. Biel Thomàs Oliver

2026

- 92. Antoni A. Artigues Bonet
- 93. Antoni Garau Vadell
- 94. Maties Garcias
- 95. Joan Monserrat Sastre
- 96. Maria Magdalena Nieto Cerdà
- 97. Catalina Salvà Matas
- 98. Biel Thomàs Oliver
- 99. Lluç Tomàs Munar

REGIDORS DE CULTURA

Adelina Gutierrez Bonet
Lluís Segura Seguí
Maria Francisca Lascolas Rosselló
Catalina Rayó Oliver

10 anys

X JORNADES D'ESTUDIS LOCALS
DE LLUCMAJOR

DL PM 00877/2026

© Coloma Julià / 1977